

ה"ת 54806/01/20 - אמילי אברג'יל נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 54806-01-20 נתן נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט הבכיר ערן נווה
מבקשת	אמילי אברג'יל
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - תחנת זבולון

החלטה

עניינה של החלטה זו בקשה שהוגשה על ידי המבקשת להחזרת תפוס במסגרת ת"פ 5404-08-19. המבקשת טוענת כי הינה הבעלים החוקי של רכב מסוג רנו פלואנס, מספר רישוי - 4480652 (להלן: "**הרכב**"). אין חולק כי הרכב נתפס על ידי משטרת ישראל, במסגרת כתב אישום שהוגש כנגד הנאשם לירן בנו, בת"פ 5404-08-19, המתנהל בפני כב' השופטת איילת השחר ביטון - פרלה, ואשר גם קבוע להוכחות ליום 5.3.20 בשעה 13:30. יצוין כי המבקשת הייתה אמורה להיות עדה בת"פ זה, אך בסופו של דבר, המשיבה ויתרה על עדותה.

המשיבה הודיעה, כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב בסיומו של ההליך הפלילי. בבקשתה מציינת המבקשת כי אינה צד לאישום וכי השימוש ברכבה אם היה מעורב לכאורה בעבירות ההתפרצות נשוא כתב האישום, נעשו ללא הרשאתה או ידיעתה. עוד מציינת המבקשת כי הרכב נקנה לשימושה הפרטי בלבד, והחזקתו על ידי משטרת ישראל מיום תפיסתו בתאריך 24.7.19 ועד היום, כלומר למעלה מ-6 חודשים, מהווה פגיעה בזכות הקניין שלה, וגורמת לה נזקים רבים. המבקשת זקוקה לרכב לשימוש יום יומי, לרבות הסעת בתה למערכות חינוכיות והגעתה למקום עבודתה.

עוד מציינת המבקשת, כי רכב זה משמש את בעלה של המבקשת שהוא נכה בשיעור 100% ומסתייע בכיסא כלכלים והיא נאלצת להסיעו באופן יומי לטיפול פיזיותרפיה.

המבקשת מצביעה על כך כי בהתאם לעובדות כתב האישום, העבירות בוצעו תוך שימוש ברכב אחר מסוג מזדה מספר רישוי 91454-65 כך שבפועל החלק הארי בכתב האישום אינו מתייחס כלל לרכבה של המבקשת.

המשיבה בתגובתה מתנגדת לבקשה.

הרכב נשוא הבקשה שימש את הנאשם לירן בנו ונאשם נוסף בשם בן זזון לבצע עבירות חמורות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

המשיבה מפנה אותי לתיק החקירה שם ישנה עדותה של המבקשת שנמסרה בתאריך 25.7.19.

עולה ממנה, כי יום לפני תפיסת הרכב מכרה את הרכב אך היא אינה יודעת למי מכרה אותו וטענה כי בעלה הוא זה שטיפל במכירת הרכב כאשר קיים בידיהם זיכרון דברים על מכירת הרכב. בעלה של המבקשת מר אליאור אברג'ל נחקר באזהרה, אך בחר שלא לשתף פעולה עם המשיבה ושמר על זכות השתיקה כאשר נשאל שאלות לגבי הרכב. מסיבות אלה מתנגדת המשיבה להחזרת הרכב לידי המבקשת נוכח עדותה כי היא אינה הבעלים החוקיים של רכב ולאור העתירה לחילוטו במסגרת ההליך הפלילי המתנהל.

במהלך דיון שהתקיים ואליו לא התייצבה המבקשת, הצעתי כי נוכח טענות הצדדים ימתינו הצדדים להכרעת כבוד השופטת איילת השחר בהליך הפלילי המתנהל ואשר קבוע בסך הכל להוכחות בזמן הקרוב ביום 5.3.20 ואולם המבקשת הודיעה לי, כי היא מתנגדת לכך ועותרת על קיום דיון בעניינה ועל החזרת התפוס.

משכך, התקיים דיון בבית המשפט ביום 24.2.20 ובמהלכו חזרו הצדדים על טענותיהם כאשר המבקשת אף צרפה פסיקה לעיוני ועיינתי בה. המבקשת נחקרה על ידי בית המשפט וזאת בנוגע לעדותה במשטרה ועדות בעלה.

בעדותה עמדה על כך כי היא הבעלים של הרכב וכי היא סברה שבעלה מכר את הרכב וקיבל את הכסף. למעשה עדותה אמרה במילים אחרות שהיא אינה יודעת מה עלה בגורל אותו זכרון דברים אליו הפנתה וכי הגורם שהיה צריך לפנות אליו בעניין הוא בעלה ואז נשאלה ואני מצטט:

"אז מגיע בעלך למשטרה ונשאל בדיוק לגבי הרכב ואמר שהוא לא רוצה לענות. מה אנו צריכים להבין מזה" והתשובה היתה "אני משיבה שאני לא יודעת למה הוא לא ענה על השאלות. אחרי החקירה הבעתי שלא מכרנו את הרכב. לשאלה איך הגיע הרכב שהיה בזירה לחשודים שהשתמשו בו אני משיבה שאני לא יודעת ובטח שלא הסכמתי. אני לא מכירה את החשודים האלה. בעלי טיפל בכל העניינים האלה".

שמעתי את עדותה של המבקשת ברוב קשב ועיינתי גם בעדותו של בעלה במשטרה. בעלה שמר על זכות השתיקה וזו זכותו אבל לא ברור לי מדוע בעניינים שנוגעים לרכב שנטען שהוא בבעלותו ובבעלות אשתו הוא בוחר לא להשיב. מה יותר פשוט היה מלהשיב שהרכב בסופו של דבר לא נמכר ושהרכב שייך לו. הנ"ל בחר שלא לעשות כן והדבר מציב סימני שאלה רציניים לגבי הבעלות שיכול והיתה דקלרטיבית בלבד, כלומר הצהרתית אך לא מהותית.

זאת ועוד, לא ניתן שום הסבר מספק כיצד הגיע הרכב לזירה של ההתפרצויות וגם אם הרכב לא שימש בחלק הארי של ההתפרצות דהיינו החזקת אמצעי הפריצה וכו', הרי לצורך מלוט ולצורך תצפיות הוא היה במקום, כך נטען על פי כתב האישום לפחות כך שהיה לרכב מעורבות תוך שימוש שלמי מהנאשמים אשר עניינם יתברר בבית המשפט וגם לא ברור כאמור כיצד הרכב הגיע כלל לידם.

משכך אינני סבור שיש להורות על החזרת התפוס לפחות בשלב זה.

יש להמתין עד להכרעת התיק הפלילי המתנהל בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה בתיק

5404-08-19 ושם כזכור ביקשה המשיבה לחלט את הרכב נשוא הבקשה.

עמוד 2

גם אם בסופו של יום לא יחולט הרכב, לאור הספקות הקיימים בשים לב לעדותה של המבקשת ובעלה ולאור העובדה שהיה מדובר ברכב שהיה בזירה ולא ברור כיצד הגיע לידיהם של הנאשמים, הרי שספק זה צריך במקרה הזה לפעול לחובתה של המבקשת.

לא נעלמו מעיני טענות המבקשת לגבי השימוש ברכב ולגבי העובדה שבעלה נכה אך היה צריך לקחת זאת בחשבון כאשר נתנו גרסה שכזו בפני משטרת ישראל.

משכך, הבקשה איפוא בשלב זה נדחית לפחות עד סיום והכרעה בכתב האישום הפלילי בתיק המתנהל בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה.

ככל שכב' השופטת איילת השחר לא תכריע בסוגיית חילוט הרכב, ניתן יהיה להגיש בקשה חדשה.

ניתנה היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.